

A SZEGEDI EGYETEMI IFJUSÁG LAPJA.

SZEGEDI HID

EGYSÉG, ERŐ SZEGEDEN
HORTHY MIKLÓS EGYETEM!

A mult elesett hatalmunkból,
a jövőnek urai vagyunk.
Széchenyi

1941. október hó.

A HIDON Mi,

dübörögni rohant át a város augusztusi éjszakájában egy katonai gépkocsioszlop. Ahogy a sok kisebb-nagyobb kocsi mind messze előre zúdította a fényét: valamilyen egybekapcsolódott a fényontó lápmája sugarával. Olyan volt, mintha egyetlen félelmetesen nagy, fényzuhataggal körülvett ember szállító gép száguldana a végtelenbe a hidon át.

Mindegyik kocsi egyetlen nagy fény-akarattal nézett előre és egygýé tette magát az Oszloppal.

Irányát mindnek az előlfutó gép adta meg. S bár meg-meg-mocccant mindegyikben a Rossz, hol jobbra, hol balra húzva kifelé a Sorból, a kocsimozgató Ész és Akarat vállalta az Irányt.

A Sebességét: a Munkáját neki adta mind az Oszlopnak. Nem maradt le egy se, de nem is ugrott neki egyik sem ereje-fitogtatni, többi leahagyni a másiknak.

A Fényét mindegyik az Oszlopra vetette. A legfényesebb fény a hozzá legközelebb állókat érte, de messze előre, Mindre szórta, hogy mindet széppé, fényessé ragyogja.

Az Egy Kocsi az Irányt vállalva, a Munkáját adva Fénnyel szolgálta a Kocsik Nagy Közösségét.

Az Ember ott állt lenn a parton. Körülötte fojtogató sötétség terpeszkedett, csak onnan, föntől látott Fényt: a száguldó gépkocsioszlopét.

Agyába villant: Mi lenne, ha ez a sok kocsi a szerteszét röpködő lepkék után futna szórakozni, vagy mi lenne, ha csak egy is megtorpanna?... A maga haladását semmisítené az meg, s az Oszlop Haladása ellen törne!...

És mi lenne, ha csak egy is hiú, önző mozdulattal visszafordítaná a fényoszlopát és a magacsillogtatására ontaná a Fényt?

— Megvakítaná az magát (nem látna többé az Oszlopot és az Utat) és nem világítaná meg a többieknek sem az Oszlopot és az Utat... Megszakadna ott az Oszlop!...

De ez az örült kép csak az Ember agyában villant meg.

Az Oszlop dübörögni, fényesen haladt fönn a hidon.

Az Ember nézte, nézte lenn a partról. Aztán az Emberek Oszlopára gondolt, megszáduult és elkapta onnan a szemét:

Nagyon, nagyon magosan maga fölött érezte azt a sok kocsiból egygyévált, massze magyar célok felé száguldó Oszlopot...

Majdnem olyan magasan, mint az ég. Nyikos István

a m. kir. Horthy Miklós Tudományegyetem ezidei Rektora, köszöntjük az Ifjúságot!

Utravalóul az új tanév elején néhány kérelem és tanács!

Egyetlen pillanatra se feledjétek, hogy annak az egyetemnek lettetek hallgatói, mely Kormányzó Urunk nevét viseli. Ez a tény kötelez.

Ne feledjétek, hogy Szegedre jöttetek, a Nap Városába, mely jelképezi a magyar akarást. Ez adjon erőt a nemes munkára.

Gondoljatok szüntelen arra, hogy az ázsiai bolsevizmus vörös hordáival hadakozva testvéreitek piros vére hull odakünn a harcmezőn. Ez késztesen Benneteket idehaza fokozott igyekvésre.

Mikor az egyetem küszöbét átléptétek, a magyar tudomány legfelsőbb csarnokába jutottatok. Nem mindenkinek adatik osztályrészsül, hogy e kapuk feltáruljanak előtte. Kiváltság ez, melyet meg kell becsülni.

Katonás fegyelmet, kötelességtudó komolyságot, ifjui szerénységet, rátarti büszkeséget ahol az helyén való, bajtársi és lovagias mo-

dort, hívó hivatástudatot, elsősorban pedig keresztény és nemzeti gondolkodásmódot várunk el minden szegedi egyetemi polgártól.

Irtatok ki körötökből az Egyetem falán

belül és kívül minden nyegleséget, minden közömböséget. Parkodjatok, hogy e város polgárai, akik annyi áldozatot hoztak azért, hogy itt egyetem legyen, az egyetemi ifjúság minden megnyilatkozásában az ifju magyar lélek kibontakozását láthassák. Aranyozza be az egyetemért rajongó várost a fiatalság napsugaras derüje, visszhangozzék a jövőért folyó szorgalmas munka üteme.

Mig mi öregek, professzoraitok, azon fáradozunk, hogy a Horthy Miklós Tudományegyetemet az alföldi magyarság jellegzetes, vezető tudományos intézményévé fejlesszük, ha Ti a vázolt uton haladtok,

ígérjük, mindenkor szeretettel készek vagyunk törekvéseiteket támogatni.

Isten hozott Benneteket, Isten áldja munkátokat

A T A R T A L O M B Ó L:

Koch Sándor egy. ny. r. tanár: Fialat barátaim!

P. Varga László: A Vatikán nyilatkozott

Erdélyi József: Csipkefa árnyéka

Zempléni Fodor József: Tanácsadó vén Szeptember

Nyikos István: Tövisék és virágok az egység körül

Kiss Sándor: Parasztság és az egyetemi ifjúság

Kún-Molnár Sándor: Erdélyi Józsefről.

ifj. Kristó-Nagy István: Magyarság és Egyetem

Szász Károly: Egyetem és színház

Szabolcsi Gábor: A keresztfa Krisztusa szól

Démötör László: Sorsok — problémák